

2 Maja Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej

HISTORIA FLAGI

Flaga - to płat tkaniny określonego kształtu i określonej barwy, który umocowywany do drzewca może zawierać godło, symbole oraz wizerunki. Flaga jest znakiem rozpoznawczym, symbolem państwa lub organizacji, również miast czy jednostek podziału administracyjnego, oddziału wojsk (sztandar) i organizacji: politycznych, społecznych, kościelnych, sportowych itp. Kolory flagi Polskiej towarzyszą nierozzerwalnie dziejom historycznym naszego narodu, a są nimi czerwień (często spotykana może symbolizować przelaną krew w walce w obronie kraju) oraz biel (oznacza ona wodę, a w zakresie wartości duchowych czystość i niepokalanie). Te przyjęte przez sejm barwy rozpowszechniły się bardzo szybko i towarzyszyły Polakom we wszystkich ważnych wydarzeniach. Jednak czy dzisiejsze społeczeństwo zna początki, rolę i zasługi flagi?

Od początków państwa Piastów nasz symbol ojczyzny pomaga rodakom określić swoją narodowość . Pierwsze wzmianki o naszej fladze są zapisane w kronikach Galla Anonima z początków XII wieku, kiedy to w bitwie Polsko-Czeskiej pod władzą Bolesława Krzywoustego (1086-1138) nasze oddziały odznaczały się chorągwiami, które były poświęcone świętemu Wojciechowi. Do roku 1295 flagi nie były jednolite, co znaczy, że każdy rycerz miał swój własny proporzec przedstawiający inny symbol państwa polskiego. Jak wcześniej wspomniano w 1295 r. kiedy to odbyła się koronacja Przemysła II, obraz flagi został ujednoczony na znak zjednoczenia ziem.

Ówczesna flaga przedstawiała białego orła w koronie na czerwonym tle. Proces tworzenia flagi państwowej zakończył swą koronacją Władysław Łokietek w 1320 roku. Utrwalił on wizerunek orła białego jako godło i flagę państwa Polskiego wprowadzony przez Przemysła II. Pod symbolami narodowymi rycerstwo polskie przystąpiło do bitwy z Krzyżakami pod Płowcami, która zakończyła się zwycięstwem. Chorągiew z orłem towarzyszyła wszystkim ważniejszym wydarzeniom w dziejach państwa pierwszych Jagiellonów. Najprawdopodobniej król Władysław Jagiełło oraz Władysław Warneńczyk używali poniższej flagi w swych bojach jak i wyprawach.

Flaga i godło reprezentowały króla polskiego za granicą i na wszystkich podległych mu ziemiach. Na nią przysięgali książęta lenni podczas uroczystych hołdów: „mocną i niezruszoną wiarę królowi i Koronie Polskiej”. Kiedy państwo polskie zniknęło z map świata (1795) nasi rodacy zachowali tradycję, kulturę oraz symbole narodowe, czego przykładem jest przedstawiona flaga polska z powstania listopadowego (1830) :

Kult flagi trwa od początku istnienia naszego narodu i zakorzenił się w nas tak głęboko, że jego symbole utkwily w pamięci wszystkich rodaków. 11 listopada 1918 roku Polska odzyskała swą

niepodległość wraz z symbolami narodowymi. W dniu 01.08.1919 r. sejm uchwalił ustawę o godle i barwach Rzeczypospolitej Polskiej, które określały wygląd flag, chorągwi i sztandarów. Wtedy to doszło po raz pierwszy do rozdzielenia flagi i godła :

Od 1918 - 1927 roku Polska nie miała oficjalnego hymnu narodowego. W tym okresie śpiewano wówczas: „Bogurodnicę”, „ Boże coś Polskę”, „Rotę” oraz „Mazurek Dąbrowskiego”. Wszystkie te pieśni były traktowane jako nieoficjalne hymny narodowe.

Dnia 26 lutego 1927 roku „Mazurek Dąbrowskiego” stał się hymnem Polski.

Słowa „Mazurka Dąbrowskiego” zostały napisane przez Józefa Wybickiego w lipcu w 1797 roku we Włoszech z myślą o żołnierzach walczących na ziemi włoskiej pod dowództwem generała Jana Henryka Dąbrowskiego. Pierwotny tytuł hymnu Polski nosił nazwę „Pieśń Legionów Polskich we Włoszech”.

Hymn powstał w najbardziej dramatycznym okresie naszej historii: Upadek powstania kościuszkowskiego, III rozbiór Polski, emigracja wielu tysięcy Polaków.

Obecny tekst hymnu i jego zapis nutowy został zatwierdzony ustawą sejmową o godle, barwach i hymnie z 31 stycznia 1980 roku.

Tekst hymnu:

1. Jeszcze Polska nie zginęła

Póki my żyjemy,

Co nam obca przemoc wzięła,

Szablą odbierzemy.

Ref. Marsz, marsz Dąbrowski,

Z ziemi włoskiej do Polski

Za twoim przewodem,

Złączym się z narodem.

2. Przejdziem Wisłę,

Przejdziem Wartę,

Będziem Polakami,

Dał nam przykład Bonaparte,

Jak zwyciężać mamy.

Ref. Marsz, marsz...

3. Jak Czarniecki do Poznania

Po szwedzkim zaborze,

Dla ojczyzny ratowania

Wrócim się przez morze.

Ref. Marsz, marsz ...

4. Już tam ojciec do swej Basi

Mówi zapłakany -

" Słuchaj jeno, pono nasi

Biją w tarabany."

Ref. Marsz, marsz ...

Obronę prawną symboli państwa gwarantuje konstytucja. Warunki używania godła i flagi państwowej oraz szczegóły dotyczące hymnu określa ustawa. W czasach okupacji (1939-1944) kult symboli narodowościowych nasilił się do tego stopnia, że nawet pod groźbą śmierci Polacy nie bali się zrywać swastyk (działają w konspiracji) i w ich miejsce wieszać flagę niepodległego państwa polskiego. Typowym przykładem tego typu działań są przygotowania do Powstania Warszawskiego. Flaga w czasach Piastów jak i w czasach XX w. była ogniem w sercach Polaków walczących na wszystkich frontach II Wojny Światowej. To ona, nie żadna inna zawisała nad ruinami klasztoru Monte Cassino, jak mówią słowa piosenki:

„Czerwone Maki na Monte Cassino

Zamiast rosy piły Polską krew.

Po tych makach szedł żołnierz i ginął

Bo od śmierci silniejszy był gniew..”

W czasach powojennych, w PRL orzeł utracił koronę i odzyskał ją w III RP.

JAK POWSTAŁ DZIEŃ FLAGI RP

Polski naród chcąc oddać należne honory fladze polskiej za jej wiekowe przewodnictwo, zaczął szukać sposobu na jej uhonorowanie. Oburzony brakiem szacunku do Flagi Polskiej był poseł Edward Płonka, chcąc oddać należne honory fladze postanowił zawalczyć o to, aby dzień 2 maja był dniem czczącym zasługi flagi polskiej dla narodu. Skąd się wziął ten pomysł? W jednym z wywiadów były poseł Edward Płonka odpowiada na to pytanie : „Mieszkałem przez wiele lat w Szwecji, gdzie Dzień Flagi jest świętem państwowym. Tam bardzo szanuje się barwy narodowe, przed domami znajdują się maszty, na które Szwedzi wyciągają flagi. Nikogo to nie dziwi, a wręcz przeciwnie - flaga jest codziennym elementem życia, zupełnie inaczej niż u nas. Bardzo mi się to podobało - wspomina Edward Płonka. - Dopiero po latach, gdy zostałem posłem, powróciła idea zrehabilitowania polskiej flagi, nadania jej szczególnej rangi. I tak narodził się pomysł ustanowienia Dnia Flagi” - mówi były poseł.

Dzień Flagi Polskiej jest jednym z najmłodszych świąt państwowych.

To właśnie Edward Płonka wykazał inicjatywę i przy aprobacie ówczesnego marszałka Donalda Tuska z redaktorem Andrzejem Zaporowskim przygotowali ogólny kształt ustawy o fladze już w styczniu 2003 roku.

Droga do przyjęcia ustawy przez Sejm okazała się długa i żmudna. Jak sobie przypomina poseł Płonka, który należał do opozycyjnego klubu rządzącej wówczas SLD ,trzeba było przekonywać do jego pomysłu dużą część posłów i przeprowadzić wiele konsultacji z heraldykami i weksylologami na temat flagi oraz pozostałych symboli narodowych.

Po przegłosowaniu przez Sejm RP w styczniu 2004 roku, 397-a głosami dnia 2-go maja, jako Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej, Senat wniósł poprawkę zmieniającą Dzień Flagi na Dzień Orła Białego. Poseł z Żywca musiał znów bardzo aktywnie pracować aby Sejm odrzucił senacką poprawkę, uruchamiając wszystkich zwolenników Dnia Flagi. Pomocne okazały się ulotki dostarczane przez pana Bogdana Rodziewicza, popierające ideę ustanowienia Dnia Flagi.

źródło: <http://www.dzienflagi.org/>